

Research Paper

Developing a Counseling Package Based on Parent-Adolescent Relationship and Determining Its Effectiveness on the Quality of Parent-Adolescent Interaction and Adolescent Adjustment

Fariba Hoseini¹, Mohammadreza Abedi^{2*}, Yousef Gorji³

1. PhD student in Counseling, Khomeinishahr Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

2. Professor, Counseling Department, Isfahan University, Isfahan, Iran.

3. Assistant Professor, Department of Psychology, Khomeinishahr Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

DOI: 10.22034/JMPR.2024.17343

URL: https://psychologyj.tabrizu.ac.ir/article_17343.html

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Keywords:
Counseling package, quality of parent-adolescent interaction, adaptation, adolescents

Received: 2022/05/03
Accepted: 2023/06/03
Available: 2024/02/20

The present study was conducted to developing a counseling package based on parent-adolescent relationship and determining its effectiveness on the quality of parent-adolescent interaction and adolescent adjustment. The research method was qualitative, phenomenological, and the research method in the quantitative part was semi-experimental with a pre-test-post-test design with a control group and a two-month follow-up period. The statistical population of the study included adolescents in Isfahan in the academic year 2020-2021 who are studying in the second year of high school. In the qualitative part, the sample consisted of 19 teenagers who were purposefully selected and subjected to in-depth interviews. In the quantitative part, in this research 35 adolescent were selected through purposive sampling method and randomly accommodated into experimental and control groups (18 in the experimental and 17 in the control group). The mothers of the adolescent in the experimental group received the counseling package based on the parent-teenage relationship during 9 weeks in 9 sessions of 75 minutes. Pre-test was performed before the intervention and post-test was performed after the intervention. Two months later, the follow-up phase was carried out. The applied questionnaires in this study included Parent-Child Relationship Questionnaire (Fine, Moreland & Schwabel, 1983) and California Individual-Social Adjustment Questionnaire (Clark et al, 1953). The data from the study were analyzed through mixed ANOVA via SPSS23 software. The results showed that the counseling package based on the parent-adolescent relationship has sufficient content validity according to experts. Also, this counseling package had an impact on the quality of parent-adolescent interaction ($P<0.001$; $\eta^2=0.69$; $F=74.01$) and individual ($P>0.001$; $\eta^2=0.59$; $F=47.73$) and social adjustment ($P<0.001$; $\eta^2=0.63$; $F=57.24$). According on the findings of the research, it can be concluded that a counseling package based on parent-adolescent relationship by teaching the principles of communication with adolescents, constructive interaction methods and psychological, social and emotional characteristics of adolescents to mothers can be an efficient treatment to improve the quality of parent-adolescent interaction and adjustment of adolescents to be used.

* Corresponding Author: Mohammadreza Abedi

E-mail: dr.mr.abedi@gmail.com

تدوین بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان و تعیین اثربخشی آن بر کیفیت تعامل والد-نوجوان و سازگاری نوجوانان

فریبا حسینی^۱, محمدرضا عابدی^{۲*}, یوسف گرجی^۳

۱. دانشجوی دکترای تخصصی مشاوره، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

۲. استاد گروه مشاوره، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

۳. استادیار، گروه روانشناسی، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

DOI: 10.22034/JMPR.2024.17343

URL: https://psychologyj.tabrizu.ac.ir/article_17343.html

چکیده

مشخصات مقاله

پژوهش حاضر با هدف تدوین بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان و تعیین اثربخشی آن بر کیفیت تعامل والد - نوجوان و سازگاری نوجوانان انجام گرفت. روش پژوهش کیفی، پدیدارشناسی و روش پژوهش در قسمت کمی، نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه و دوره پیگیری دوماhe بود. جامعه آماری پژوهش شامل نوجوانان شهر اصفهان در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بود که در دوره دوم متوسطه مشغول به تحصیل هستند. نمونه در قسمت کیفی شامل ۱۹ نوجوان بود که به شکل هدفمند انتخاب و تحت مصاحبه عمیق قرار گرفتند. در قسمت کمی نیز در این پژوهش تعداد ۳۵ نوجوان با روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب و با گمارش تصادفی در گروه‌های آزمایش و گواه جایدهی شدند (۱۸ نوجوان در گروه آزمایش و ۷ نوجوان در گروه گواه). مادران نوجوانان حاضر در گروه آزمایش، بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان را طی ۹ هفته در ۹ جلسه ۷۵ دقیقه‌ای دریافت نمودند. پیش‌آزمون قبل از اجرای مداخله و پس‌آزمون پس از اتمام مداخله اجرا شد. دو ماه بعد نیز مرحله پیگیری اجرا شد. پرسشنامه‌های مورد استفاده در این پژوهش شامل پرسشنامه رابطه والد- فرزندی (فاین، مورلند و شوبل، ۱۹۸۳) و پرسشنامه سازگاری فردی- اجتماعی کالیفرنیا (کلارک و همکاران، ۱۹۵۳) بود. داده‌های حاصل از پژوهش به شیوه تحلیل واریانس آمیخته با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS²³ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان از نظر متخصصان دارای روایی محتوایی کافی است. همچنین این بسته مشاوره‌ای بر کیفیت تعامل والد-نوجوان ($F=74/0.1$; $P<0.0001$; $Eta^2=0.069$) و سازگاری فردی ($F=47/73$; $P<0.0001$; $Eta^2=0.059$) و اجتماعی ($F=57/24$; $P<0.0001$; $Eta^2=0.063$) نوجوانان تاثیر داشته است. بر اساس یافته‌های پژوهش می‌توان چین نتیجه گرفت که بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان با آموزش اصول ارتباطی با نوجوان، شیوه‌های تعامل سازنده و ویژگی‌های روان‌شناختی، اجتماعی و هیجانی نوجوانان به مادران می‌تواند به عنوان یک درمان کارآمد جهت بهبود کیفیت تعامل والد-نوجوان و سازگاری نوجوانان مورد استفاده قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها:

بسته مشاوره‌ای، کیفیت تعامل والد-نوجوان، سازگاری، نوجوانان

دریافت شده: ۱۴۰۲/۰۲/۱۳

پذیرفته شده: ۱۴۰۲/۰۳/۱۳

منتشر شده: ۱۴۰۲/۱۲/۰۱

مقدمه

رفتارها و سازگاری روانی فرزندان دارد. هر چه تعارض بین والدین و فرزندان بیشتر باشد، میزان احساسات منفی و مشکلات رفتاری در کودکان بیشتر می‌شود (کیدار و میدلیمیس^۸، ۲۰۱۷). آسیب روانی خانواده، کیفیت پایین رابطه والد-نوجوان، نظرات ناپایدار والدین، بی‌علاقه‌کی والدین و بی‌توجهی به فرزندان نوجوان از عوامل خانوادگی هستند که بر رشد رفتارهای ضد اجتماعی تأثیر می‌گذارند (بوتزل^۹ و همکاران، ۲۰۱۹). عدم ارتباط با والدین در زندگی فرزندان منجر به تعاملات ضعیف تر و سطحی تر والدین و فرزند می‌شود که به نوبه خود مشکلات پیچیده‌ای را در آینده کودک به دنبال خواهد داشت (بلوسوم، فیت، فراز، کولی و ایوانز^{۱۰}، ۲۰۱۶).

یکی از مولفه‌هایی که متأثر از کیفیت تعامل والد-فرزندی بوده و قوام می‌باید، سازگاری اجتماعی^{۱۱} نوجوانان است (حسینی کلائی و اسدی، ۱۳۹۹). سازگاری اجتماعی نقش عمده‌ای در عرصه‌های مختلف زندگی دارد. یکی از تأثیرات متغیر فوق نقشی است که در یادگیری و پیشرفت تحصیلی ایفا می‌کند (الیویر، آرچامپالت و دابر^{۱۲}، ۲۰۱۸). سازگاری اجتماعی در نوجوانان به عنوان مهم‌ترین نشانه سلامت روانی آنان یکی از موضوعاتی است که در دهه‌های اخیر مورد توجه بسیاری از جامعه‌شناسان، روان‌شناسان و مردمیان قرار گرفته است، زیرا نوجوانی دوران حساسی است و سازگاری اجتماعی نوجوانان در این دوران منوط به آن است. به علاوه رشد اجتماعی مهم‌ترین جنبه رشد وجودی هر فرد بوده و معیار آن نیز سازگاری با دیگران است. سازگاری اجتماعی مانند رشد جسمی، عاطفی و فکری یک کمیت مستمر است و به تدریج در طول زندگی و در برخورد با تجربیات تسلط پیدا می‌کند و به طور طبیعی حاصل می‌شود (حسینیان، بهرنگی، قاسم زاده و تازکی، ۱۳۹۵). عواملی مانند روش‌های تربیتی، خانواده و تحصیلات در شکل گیری سازگاری اجتماعی مؤثر است (لی، وانگ و چن^{۱۳}، ۲۰۲۰). انطباق اجتماعی بازتابی از تعامل فرد با دیگران، رضایت از برنامه‌هایش و نحوه کار بر روی برنامه‌ها است که احتمالاً تحت تأثیر شخصیت، فرهنگ و انتظارات خانواده است. (روت^{۱۴} و همکاران، ۲۰۱۶). بر این اساس، سازگاری اجتماعی عبارت است از توانایی برقراری ارتباط با دیگران به نحوی که در جامعه قابل قبول باشد (گل محمدیان، نظری و پروانه، ۱۳۹۵). اصلاح اجتماعی به پردازش اطلاعات دریافتی از محیط اجتماعی و عملکرد فرد در موقعیت‌های اجتماعی اشاره دارد. اگر کسی بتواند این چیزها را بشناسد، آنها را بپذیرد، محدود کند و با آنها بیرون بیاید و از راه‌های مقابله با آنها، محدود کردن و کنترل خواسته‌های خود استفاده کند و تا آنجا که ممکن است برای ارضی آنها، به او اطاعت پذیر می‌گویند (دهقان پور، مسیحی و ترانس، ۱۳۹۷).

روش‌های مختلفی برای درمان آسیب‌ها و حل مشکلات ارتباطی در نوجوانان مورد استفاده قرار گرفته است. برخی از پژوهشگران روی تخریب

متخصصین روان‌شناسی بر این باورند که دوره نوجوانی حساس‌ترین و مهم‌ترین دوره رشد هر انسان است. در این دوره فرد به بلوغ می‌رسد، در پی کشف هویت خود تلاش می‌کند، به دنبال استقلال و جدایی از وابستگی‌های دوره کودکی است، به همین دلایل در این دوره نوجوانان دارای وضعیت روانی باثیاتی نیستند و معمولاً بیشترین مشکلات رفتاری برای نوجوانان به وجود می‌آید. بر این اساس دوره نوجوانی، دوره رشد سریع جسمی و تحولات عاطفی و روانی و دوره انتقال بین کودکی به بزرگسالی است. به همین دلیل روان‌شناسان، آن را دوره‌ای پرتنش و نیز دوران توانایی فوق‌العاده جسمانی، عقلانی و عاطفی می‌دانند مه می‌تواند منجر به بروز اختلاف نظر بین نوجوانان و والدین شود (زیو^{۱۵} و همکاران، ۲۰۲۱). اختلاف نظر بین والدین و فرزندان نیز می‌تواند ناشی از تفاوت در ادراکات و تصورات بین والدین و فرزندان باشد که حداقل ۲۰ سال اختلاف سنی بین آنها وجود دارد. با توجه به تغییرات سریعی که در زمان ما در حال رخ دادن است و تغییر جامعه در طی آن، کودکان در شرایط اجتماعی متفاوتی قرار دارند، درک آنها از خود است و انتظارات آنها از والدین و دیگران متفاوت است، اما والدین از جوانان همان تصویر جوانی سنتنار این تصورات و انتظارات متفاوت منجر به سوء تفاهمند بین والدین و فرزندان خردسال می‌شود (بیرستتل، جیانگ، سالتچر و زیلیولی^{۱۶}، ۲۰۲۱).

خانواده و سبک‌های فرزندپروری و نیز نحوه تعامل با کودک از مهم‌ترین عواملی است که بر رشد روانی، اجتماعی، عاطفی و عاطفی کودکان تأثیر می‌گذارد. (ژی، چن، ژا و هی^{۱۷}، ۲۰۱۹). خانواده‌هایی که از صمیمیت در تعامل با فرزندان خود لذت می‌برند، به نتایج مثبتی دست می‌بینند و از تعامل رضایت‌بخش والدین و فرزندی گزارش می‌دهند. (وانگ، تیان، گائو و هبنر^{۱۸}، ۲۰۲۰)، در صورتی که رفتارهای منفی و کنترل کننده والدین در تعامل با فرزندان و به طور کلی زبان ناکارآمد خانواده به ویژه در دوره نوجوانی باعث ایجاد شکاف در تعامل بین آنها و در نتیجه بروز مشکلات رفتاری و عاطفی مانند اضطراب و افسردگی در کودکان می‌شود. (ووک، گا، سیچایساکسوات و وانگ^{۱۹}، ۲۰۲۰). تعامل والدین و فرزند یک رابطه مهم و حیاتی برای ایجاد امنیت و عشق است. رابطه بین والدین و فرزندان نماینده اصلی دنیای ارتباطات برای کودکان است. احساس عشق، صمیمیت و امنیت ریشه مستقیم در این روابط دارد (ایباب، آرنوسو و الگوئیگارا^{۲۰}، ۲۰۱۴). نمی‌توان مشخص کرد چه کسی بیشترین تأثیر را در ایجاد تعارض بین والدین و فرزندان دارد، اما می‌توان گفت عدم آگاهی والدین و فرزندان در مهارت‌های ارتباطی و عدم مهارت در حل مشکلات شخصی باعث ایجاد تضاد و درگیری بین آنها می‌شود. (لئون، استیل، پلاکیوس، رومان و مورنو^{۲۱}، ۲۰۱۸). مطالعات اخیر نشان داده است که کیفیت رابطه والدین با فرزندان ارتباط تکگانگی با

8. Kildare, Middlemiss

9. Botzet

10. Blossom, Fite, Frazer, Cooley & Evans

11. Social adjustment

12. Olivier, Archambault, Dupré

13. Lee, Wang, Chen

14. Root

1. Xu

2. Bierstetel, Jiang, Slatcher, Zilioli

3. Xie, Chen, Zhu, He

4. Wang, Tian, Guo, Huebner

5. Kwok, Gu, Synchaisuksawat, Wong

6. Ibabe, Arnoso, Elgorriaga

7. León, Steele, Palacios, Román, Moreno

ویژگی‌های روانی این دوران، قرار گرفتن آنها در معرض بیشتر حوادث محیطی و خانوادگی است (اسبورن، واسیل، ونترارو-کانترلی، اسلایدر و ویز^۱، ۲۰۱۹). در دوران نوجوانی، تغییرات بی‌سابقه و سریعی رخ می‌دهد، از جمله تغییراتی در جنبه‌های فیزیکی، شناختی، عاطفی و اجتماعی که نوجوانی را به فرصتی مضاعف برای رشد یا آسیب تبدیل می‌کند. نوجوانی یک دوره گذار است که طی آن تغییرات کیفی زیادی در ابعاد زیستی، روانی و اجتماعی رخ می‌دهد. علیرغم این باور رایج که اکثر مردم از طوفان و استرس جان سالم به در می‌برند، مطالعات دهه گذشته نشان داده است که نوجوانان بیشتری علائم بیماری رفتاری یا عاطفی را تجربه می‌کنند (ترنت^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۹؛ رایس^{۱۲} و همکاران، ۲۰۱۹). این شرایط به دلیل نقش مؤلفه‌های روان‌شناختی و ارتباطی در رشد طبیعی نوجوانان، موجب توجه به مداخلات روان‌شناختی می‌شود. زیرا با استفاده از مداخله روان‌شناختی مؤثر و بهبود شرایط روانی و عاطفی نوجوانان، می‌تواند با تأثیرگذاری بر چرخه تعامل والدین و نوجوانان، مسیر رشد طبیعی را در اختیار نوجوانان قرار دهد. بنایارین موضوع اصلی این پژوهش بررسی اثربخشی بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد-نوجوان بر کیفیت تعامل والدین-نوجوان و سازگاری نوجوان است.

روش

روش پژوهش کیفی، پدیدارشناسی و روش پژوهش در قسمت کمی، نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه و دوره پیگیری دوماهه بود. جامعه آماری پژوهش شامل نوجوانان شهر اصفهان در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ بود که در دوره دوم متوسطه مشغول به تحصیل هستند. نمونه در قسمت کیفی شامل ۱۹ نوجوان بود که به شکل هدفمند انتخاب و تحت مصاحبه عمیق قرار گرفتند. در قسمت کمی نیز از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شد. بدین صورت که به منظور شناسایی دانش-آموزان با کیفیت تعامل والدین-نوجوان و سازگاری پایین، یکی از شش ناحیه آموزشی شهر اصفهان (ناحیه سوم آموزشی) به صورت تصادفی انتخاب شد. سپس سه مدرسه دخترانه از مدارس دوره دوم متوسطه آن ناحیه انتخاب شدند. در این سه مدرسه تعداد ۷۵۴ دانش‌آموز دختر مشغول تحصیل بودند. سپس پرسشنامه‌های تعامل والدین-نوجوان و سازگاری در بین این دانش-آموزان اجرا شد. پس از جمع‌آوری و نمره‌گذاری پرسشنامه‌ها، دانش‌آموزانی که نمرات پایین تر از میانگین در پرسشنامه‌های تعامل والدین-نوجوان و سازگاری به دست آورده بودند، مورد شناسایی قرار گرفتند (نمرات کمتر از ۶۰ در پرسشنامه کیفیت تعامل والد-فرزنده و کمتر از ۵۵ در ابعاد سازگاری اجتماعی و فردی). در این مرحله تعداد ۵۱ دانش‌آموز مورد شناسایی قرار گرفت. لازم به ذکر است که با این دانش‌آموزان مصاحبه بالینی نیز صورت گرفت. در مرحله آخر تعداد ۴۰ نفر از این دانش‌آموزان که کمترین نمرات را

روابط والد-فرزنده کار کرده اند (ویترز، کوبیر، رایبرن و مکوی^۱، ۲۰۱۶). آنها روی مشکلات تعاملی فرزندان متمرکز شده و از تکنیک‌های رفتاری و سنتی در درمان مشکلات رفتاری کودکان استفاده کرده اند. درمان مبتنی بر تعامل والد-کودک نیز درمانی است که از لحاظ تجربی مورد حمایت بوده و برای درمان اختلالات رفتاری در فرزندان و خانواده‌هایشان طراحی شده است. چنانکه نتایج پژوهش مختاری مصیبی، درتاج، دلاور و حاجی علی‌زاده (۱۴۰۰)، ملک‌زاده، دیره، امینی و نریمانی (۱۴۰۰)، مختاری مصیبی و همکاران (۱۳۹۹)، علی قنواتی، شریفی، غضنفری، عابدی و نقوی (۱۳۹۸)، شیرودآقایی، امیرفخاری و زارعی (۱۳۹۹)، اونوبیانو، میس، کواتچ، تدورو و مکنیل^۲ (۲۰۲۳)، اسکورون و فاندربارک^۳ (۲۰۲۲)، کاشال، امین، رضا و شاوو^۴ (۲۰۲۰)، دی، آدامز، دنیل و کارورلی^۵ (۲۰۱۸)، لورن، کواتسچ، رابینسون، مک‌کوی و مکنیل^۶ (۲۰۱۸)، سیکوری^۷ و همکاران (۲۰۱۷) بیانگر آن است که درمان مبتنی بر تعامل والد-فرزنده می‌تواند علاوه بر بهبود وضعیت روان‌شناختی، هیجانی و اجتماعی فرزندان، کیفیت تعاملی آنان را نیز بهبود بخشد. اما نکته‌ای که وجود دارد آن است که در پژوهش حاضر، پژوهشگر با توجه به خلا پژوهشی موجود مبنی بر عدم تدوین بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد-نوجوان در ایران و عدم توجه به بافت فرهنگی اقدام به تهیی و اجرای بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد-نوجوان نمود. هدف از ایجاد این درمان این بود که از سوء رفتاری که والدین با فرزندانشان دارند، جلوگیری به عمل آید (کندی، کیم، تریپودی، بروان و گودی^۸، ۲۰۱۴). درمان مبتنی بر تعامل والد-کودک به والدین کمک می‌کند تا با فرزندشان روابطی گرم و پاسخگرانه برقرار سازند و رفتارهای فرزند را به طور مؤثرتری مدیریت نمایند. درمان مبتنی بر تعامل والد-فرزنده استوار است که بهبود تعامل والد-فرزنده منجر به بهبود عملکرد خانواده و فرزند خواهد شد (انتن و گولان^۹، ۲۰۰۹). در ادامه باید اشاره کرد که تعامل والد-فرزنده هنجرمند و صمیمانه و حمایت کننده که به نوجوانان امکان می‌دهد تا عقاید و نقش‌های اجتماعی را بررسی کنند، به خود مختاری کمک کرده و اتکا به خود بالا، جهت‌گیری شغلی، شایستگی تحصیلی و حرمت خود مطلوب را پیش‌بینی می‌کند و در مقابل، والدین ناآگاه از شیوه تعامل با نوجوان، به شیوه جبری با فرزندان برخورد کرده و معمولاً کنترل کننده هستند. این والدین رشد خود مختاری را در نوجوانان با آسیب مواجه می‌سازند (دی و همکاران، ۲۰۱۸).

برای ضرورت انجام این پژوهش باید گفت که عدم ارتباط صمیمانه با فرزندان منجر به تعامل و ناکارآمدی ضعیف و سطحی بین والدین و فرزندان می‌شود و مشکلات ارتباطی پیچیده‌ای را در آینده کودکان به ویژه در سنین نوجوانی به دنبال خواهد داشت. علت تاکید بر نقش مخرب اختلال تعامل والد-کودک در بروز مشکلات رفتاری و عاطفی در نوجوانی به دلیل

1. Withers, Cooper, Rayburn, McWey

2. Onovbiona, Mapes, Quetsch, Theodorou, McNeil

3. Skowron, Funderburk

4. Kushal, Amin, Reza, Shawo

5. Day, Adams, Danielle, Caverly

6. Lauren, Quetsch, Robinson, McCoy, McNeil

7. Sicouri

8. Kennedy, Kim, Tripodi, Brown, Gowdy

9. Enten, Golan

10. Osborn, Wasil, Venturo-Conerly, Schleider, Weisz

11. Trent

12. Rice

مکتبی (۱۳۹۳) که در ایران انجام شد، ضرایب آلفای کرونباخ ۰/۹۲ بود. همچنین ضرایب هنجاری در تحلیل عاملی تأییدی خرد مقیاس‌های هیجان مثبت، اعتماد، احترام، خشم و شباهت بین ۰/۶۷ تا ۰/۷۸ متفاوت بود. در این تحقیق ضرایب آلفای کرونباخ برای این پرسشنامه با استفاده از ضرایب آلفای کرونباخ ۰/۸۸ محاسبه شد.

پرسشنامه سازگاری فردی-اجتماعی کالیفرنیا (CISAO)^۵: در این پژوهش از پرسشنامه سازگاری اجتماعی فردی کالیفرنیا برای سنجش متغیرهای سازگاری فردی و اجتماعی استفاده شد. این پرسشنامه در سال ۱۹۵۳ توسط کلارک^۶ و همکاران تهییه شد. برای اندازه گیری سازش‌های مختلف در زندگی که دارای دو قطب سازش فردی و اجتماعی هستند و ۱۸۰ سوال بله یا خیر دارند. پرسشنامه سازگاری اجتماعی فردی شامل ۱۲ خرد مقیاس است که نیمی از آن برای سنجش سازگاری فردی و نیمی دیگر برای سنجش سازگاری اجتماعی طراحی شده است. این آزمون شامل ۵ سطح برای پیش دبستانی، دبستان، راهنمایی، دبیرستان و بزرگسالی است که سطح متوسطه آنها در مطالعه حاضر مورد استفاده قرار گرفته است. این پرسشنامه دارای شش مقیاس و سطح دبیرستان دارای ۱۵ سؤال در هر مقیاس است که دو نمره کلی در زمینه سازگاری فردی و اجتماعی می‌دهد. دامنه نمرات در هر یک از این ابعاد بین صفر تا ۹۰ است. نمرات بالاتر نشان‌دهنده سازگاری بیشتر فرد در آن بعد می‌باشد. این در حالی بود که نمرات کمتر از ۵۵ در یک از دو زیرمقیاس سازگاری اجتماعی و فردی نشان‌دهنده سازگاری پایین تر از میانگین فرد است. در مطالعات انجام شده، ضرایب پایایی نمرات به دست آمده در گروه‌های ۲۳۷ تا ۷۱۲ نفری برای مقیاس تنظیم فردی حدود ۰/۸۹ تا ۰/۹۰ بود. در مورد مقیاس سازگاری اجتماعی، از ۰/۸۷ و ۰/۹۱ برای نمره کل آزمون از ۰/۹۲ تا ۰/۹۳ متفاوت بود. برای خرد مقیاس‌های آزمون، دو محدوده ۰/۶۰ تا ۰/۸۷ بود. همچنین ضرایب پایایی مقیاس خجست مهر (۱۹۹۴)، اقباس از قرهاتپه و همکاران، ۰/۱۵ برای خرد مقیاس سازگاری فردی در گروه بینا ۰/۸۰، در گروه نابینا ۰/۸۸ و برای خرد مقیاس سازگاری اجتماعی بینایی ۰/۷۹ و گروه نابینا ۰/۶۸ بود. روایی پرسشنامه در این پژوهش با ضرایب آلفای کرونباخ برای مقیاس سازگاری فردی و اجتماعی به ترتیب ۰/۸۴ و ۰/۸۶ محاسبه شد.

روند اجرای پژوهش

بخش کیفی پژوهش در دو فاز اول: ابتدا نوجوانان به شیوه هدفمند وارد پژوهش شدند. روش گردآوری داده‌ها شامل مصاحبه و مکالمه ژرف و عمیق و یادداشت‌برداری بود. بنابراین پس از انتخاب نوجوانان این افراد تحت مصاحبه عمیق قرار گرفتند. جمع‌آوری داده‌ها تا حصول اشباع داده‌ها ادامه یافت که در پایان تعداد شرکت‌کنندگان در پژوهش با توجه به اشباع داده‌ها مشخص شد (تعداد ۱۹ نفر). پس از رسیدن به اشباع، تحلیل اطلاعات جمع‌آوری شده بر اساس روش هفت مرحله‌ای کلایزی انجام شد. این روش دارای این مراحل است: معرفی بر تمام اطلاعات؛ در این مرحله اطلاعات مکتوب مربوط به مصاحبه‌ها چندین مرتبه خوانده شد تا محتواي

در پرسشنامه‌های تعامل والدین-نوجوان و سازگاری به دست آورده بودند (نمرات کمتر از میانگین و به صورت ترتیب بندی شده)، انتخاب و به صورت تصادفی در گروه‌های آزمایش و گواه جایگزین شدند ۲۰ دانش‌آموز در گروه آزمایش و ۲۰ دانش‌آموز در گروه گواه. پس از نمونه گیری، مادران نوجوانان گروه آزمایش مداخله بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان را دریافت کردند. پیش آزمون قبل از اجرای مداخله و پس آزمون پس از اتمام مداخله اجرا شد. دو ماه بعد نیز مرحله پیگیری اجرا شد. آزمون پیگیری شامل پرسشنامه‌های قبلی بود. در حین اجرای مداخله، ۲ نفر در گروه آزمایش و ۳ نفر در گروه گواه از مطالعه انصاف دادند. بر این اساس، ۳۵ نوجوان ۱۸ نفر در گروه آزمایش و ۱۷ نفر در گروه کنترل در مطالعه باقی ماندند. دو ماه پس از پایان دوره، مجدداً از نوجوانان دعوت شد تا همان پرسشنامه‌ها را تکمیل کنند که برای نظرارت و ارزیابی اثربخشی آینده انجام شد. در طول فرآیند مداخله فعلی، گروه گواه مداخله‌های روان‌شناختی همزمان و نکردند. معیارهای ورود به عدم دریافت مداخله روان‌شناختی همزمان و رضایت کامل برای شرکت در مطالعه بود. معیارهای خروج نیز شامل غیبت بیش از دو جلسه، حضور نامنظم در جلسات درمانی و عدم همکاری با محقق بود. به منظور رعایت اخلاق در پژوهش، رضایت نوجوانان و مادران برای شرکت در برنامه مداخله اخذ شد و تمامی مراحل مداخله اطلاع رسانی شد. همچنین به گروه گواه اطمینان داده شد که در صورت تمایل پس از تکمیل فرآیند تحقیق، این مداخلات را دریافت خواهد کرد. همچنین به دو گروه اطمینان داده شد که اطلاعات آنها محترمانه بوده و هیچ نامی در خواست نشده است. به منظور ایجاد انگیزه برای شرکت در مطالعه حاضر، جنبه‌های درمانی و آموزشی مداخلات قبل از مداخله برای شرکت کنندگان توضیح داده شد. با این حال، کل فرآیند اجرای مداخله به صورت رایگان در اختیار آنها قرار گرفت.

ابزارهای سنجش

پرسشنامه رابطه والد- فرزندی (PCRQ)^۷: به منظور سنجش رابطه والد- فرزندی از پرسشنامه ۲۴ سوالی رابطه والد- فرزندی (فاین، مورلن و شوبل، ۱۹۸۳) استفاده شد. پرسشنامه روابط والدین و فرزند شامل مولفه‌های زیر است: احساسات مثبت، اعتماد، احترام، خشم و شباهت با والدین. امتیاز دهنده این پرسشنامه بر اساس مقیاس لیکرت از یک تا هفت (هرگز برای همیشه) رتبه بندی شده است. سوالات ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴ به صورت معکوس مشخص شده اند. این پرسشنامه برای هر یک از مولفه‌های ذکر شده نمره‌های جداگانه می‌دهد و از بین آنها می‌توان نمره کل رابطه والد و فرزند را محاسبه کرد. حداقل نمره در این پرسشنامه ۲۴ و بالاترین نمره ۱۶۸ است. نمره کمتر از ۹۶ نشان‌دهنده کیفیت پایین تعامل والد و نوجوان است. در پژوهش فاین، مورلن و شوبل (۱۹۸۳) برای تعیین روایی این پرسشنامه از روش تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد. نتایج تجزیه و تحلیل عوامل تاییدی نشان داد که بین آزمودنی‌ها رابطه بالا و خوبی وجود دارد. اعتبار این پرسشنامه در تحقیق برانگورد و باربر (۲۰۰۸) بود. در مطالعه شهنه بیلاق، عزیزی‌مهر و

1. Parent-Child Relationship Questionnaire
2. Fine, Moreland & Schwebel
3. Bradford, Barber

والد- نوجوان اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد- نوجوان از نظر متخصصان دارای روایی محتوایی کافی است. در قسمت کمی پژوهش، پس از اخذ مجوزهای لازم از مراجع آموزشی و مدیران مربوطه و انجام فرآیند نمونه گیری، نوجوانان منتخب (۴۰ نوجوان دختر) به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل (۲۰ نوجوان در گروه آزمایش و ۲۰ نوجوان در گروه گواه) جایگزین شدند. قبل از اجرای مداخله درمانی از هر دو گروه آزمایش و گواه پیش آزمون به عمل آمد. سپس مادران نوجوانان گروه آزمایش مداخله بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد- نوجوان را در ۹ جلسه به صورت هفتگی و به مدت ۷۵ دقیقه در طی نه هفته دریافت کردند. با این حال، افراد گروه گواه مداخلات فعلی را در طول مطالعه دریافت نکردند. پس از پایان مرحله پس آزمون و پس از طی دوره ۲ ماهه، مرحله پیگیری انجام شد. پس از مداخله، ۲ نفر در گروه آزمایش و ۳ نفر در گروه کنترل از مطالعه انصاف دادند. بر این اساس، ۳۵ نوجوان (۱۸ نفر در گروه آزمایش و ۱۷ نفر در گروه گواه) در مطالعه باقی ماندند. لازم به ذکر است مداخله پژوهش حاضر را رعایت کامل پروتکلهای بهداشتی توسط محقق در سالن جامعه امداد شهر اصفهان در محدوده زمانی آبان ماه تا آذرماه سال ۱۳۹۹ ارائه شده است.

جدول ۱: خلاصه جلسات بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد- نوجوان (فریش، ۲۰۰۶؛ به نقل از رضایی و فرهادی، ۱۳۹۷)

جلسه	شرح جلسه
جلسه اول	معارفه و آشنایی مشاور و اعضای گروه با یکدیگر؛ تعیین اهداف گروه؛ توضیح دستورالعمل های گروه؛ تأکید بر توجه کامل به مباحث و تمرين های مربوطه؛ توضیح در مورد دلایل شرکت در این دوره و ذکر انتظارات توسط مادران؛ توضیح در مورد نوجوانی و هفت بعد وجودی و نیازهای پک نوجوان؛ تعریف تربیت با ذکر مثال یاغیانی؛ بیان تفاوت بین تربیت و آموزش؛ معرفی اجمالی سه فرایند اصلی این دوره: بررسی نگاه تربیتی، بررسی خط مشی تربیتی و عمل تربیتی.
جلسه دوم	بازخورد و مرور جلسات قبل و پاسخ به سوالات؛ بیان یک حکایت تعاملی توسط مشاور و سوال از چگونگی پاسخ مادران در این موقعیت؛ توضیح نگاه والدگری تربیتی، غیر تربیتی و ارزشی؛ درخواست از مادران برای بازگو کردن حکایت تعاملی از نوجوان خود و بررسی مجدد نوع نگاه آنها؛ تکلیف منزل: توجه به رفتارهای خود و تشخیص نوع نگاه تربیتی.
جلسه سوم	مرور و بازخورد جلسه قبل و پاسخ به سوالات؛ بیان یک حکایت تعاملی توسط مشاور برای توضیح خط مشی تربیتی؛ تعریف خط مشی معرفتی و خط مشی شناختی (موثر بودن یا مفید بودن)؛ بیان حکایت تعاملی توسط مادران در جهت درونی سازی و درک نگاه تربیتی و خط مشی آنان. تکلیف منزل: بررسی خود از لحاظ خط مشی تربیتی در رابطه با فرزند.
جلسه چهارم	مرور و بازخورد جلسه قبل و پاسخ به سوالات؛ بیان حکایت تعاملی در رابطه با نیاز به تفریح توسط مشاور و سوال در مورد چگونگی پاسخ مادران در این موقعیت؛ بیان تجارب و حکایت های مادران در موقعیت مشابه؛ تعریف مجدد تربیت و توضیح نیاز به تفریح در قالب پاسخ مادر در حکایت بیان شده؛ بیان ویژگی های یک عمل تربیتی؛ تکلیف: تمرين رفتارهای موثر با نگاه تربیتی در راستای نیازهای نوجوان خود بخصوص نیاز به تفریح.

کلی آن درک شود. این کار همراه با گوش دادن به بخش‌هایی از اطلاعات ضبط شده صورت گرفت. بیرون کشیدن جملات مهم؛ عبارات، جملات یا پاراگراف‌هایی که مربوط به سؤالات پرسیده شده در مصاحبه‌ها بودند، جدا شده و در فایل‌های جداگانه‌ای نگهداری شدند. این کار به این دلیل انجام گرفت که اطلاعاتی که درصد اهمیت کمتری دارند از دست نرونده، زیرا ممکن است در مراحل بعدی اهمیت آنها مشخص شود. ایجاد معانی فرموله شده: برای هر جمله مهم، یک توصیف کوتاه از معنی پنهان در آن نوشته شد. این فرایند توسط دو نفر به صورت جداگانه انجام شد و سپس معانی بیرون کشیده از جملات با هم ترکیب شدند تا یک معنی مشترک حاصل شود. قراردادن معانی فرموله شده در داخل دسته‌ها و شکل دادن مضماین (تم‌ها) در درون دسته‌های مختلف: مضماین در این مرحله، عبارات و جملات کوتاهی از معانی فرموله شده بود. مضماین توسط هر یک از نفراتی که مرحله چهارم را به انجام رسانده بودند، به طور جداگانه در دسته‌ها ایجاد شده و پس از آن به بحث گذاشته شدند. تکرار مضماین، یکی از شاخص‌های اعتبار است. برای تعیین اعتبار داده‌ها در این مرحله، یک نفر از افراد ذی صلاح مضماین به دست آمده را با اطلاعات تطبیق داد (استاد محترم). ایجاد یک توصیف روایتی مختصر: مفاهیم کلیدی اطلاعات که با اتفاق نظر پژوهشگران انتخاب شده بودند، به صورت خلاصه‌ای روایت‌وار نوشته شدند. توصیف روایتی، به منظور بیان یافته‌ها در قالب جملات بدون ایهام و به صورت خلاصه است. این خلاصه توسط پژوهشگر نوشته شد و سپس نفر دوم به اتفاق پژوهشگر به تحقیح آن پرداخت. بازگشت به منظور تعیین اعتبار: نتایج برای شرکت کنندگان شرح داده شد و از آنها خواسته شد تا نظرات و واکنش‌های خود را راجع به نتایج ارائه دهند. تعیین قابلیت پیگیری: به منظور تعیین قابلیت پیگیری فعالیت‌های روزانه فرایند تحقیق، توسط پژوهشگر به صورت گزارش کتبی نوشته شده و تجربه شخصی پژوهشگران در برخورد با شرکت کنندگان ثبت شد. همچنین در طول تحقیق در صورتی که لازم بود، سوالاتی به مصاحبه اضافه و یا از آن حذف شد. جمع‌آوری داده‌ها و تحلیل آن در مطالعه، همزمان انجام شد.

در فاز دوم جهت سنجش اعتبار محتوایی بسته آموزش تعامل والد- نوجوان بدین صورت عمل شد که قبل از انجام مداخله آموزشی (آموزش تعامل والد- نوجوان) ابتدا بسته آموزش تعامل والد- نوجوان به ۱۵ متخصص حوزه روان‌شناسی نوجوان و فرزندپروری ارائه و از آنها درخواست شد که بسته را مطالعه و راجع به ساختار، فرایند و محتوای هر یک از جلسات در قالب پرسشنامه نظرسنجی که همراه بسته آموزش تعامل والد- نوجوان در اختیار آنها قرار گرفته، اظهارنظر نمایند. علاوه بر این در این مرحله یک فرم اظهار- نظر باز پاسخ به منظور ارائه پیشنهادات و نظرات اصلاحی هر یک از متخصصان در جهت ارتقاء محتوا، ساختار و فرایند بسته آموزش تعامل والد- نوجوان ارائه شد. در گام بعد نظرات تخصصی متخصصین بررسی و نظرات اصلاحی آن‌ها درباره بسته آموزش تعامل والد- نوجوان اعمال شد. در نهایت مجددًا بسته آموزش تعامل والد- نوجوان به همراه فرم نظرسنجی نهایی به متخصصین عوتد داده شد و نظرات نهایی آنها اخذ و اعمال شد. در انتهای ضریب توافق متخصصان درباره فرایند، ساختار و محتوای بسته آموزش تعامل

پافته‌ها

نتایج جمیعت شناختی نشان داد که میانگین سنی در گروه آزمایش ۱۶/۲۲ سال و در گروه گواه ۱۶/۷۵ سال بود. همچنین نتایج نشان داد که تحصیلات اکثر اعضای نمونه در گروه آزمایش (۸ نفر یا ۴۴/۴۴ درصد) و گروه گواه (۱۰ نفر یا ۵۸/۸۲ درصد) در پایه یازدهم بوده است. همچنین در هر دو گروه آزمایش و گواه سطح تحصیلات مادران لیسانس بود. علاوه بر این از بین خانواده گروه آزمایش تعداد ۱۰ خانواده (معادل ۵۵/۵۵ درصد) در منزل شخصی و ۸ خانواده (معادل ۴۴/۴۵ درصد) در منزل استیجاری سکونت داشتند. در گروه گواه نیز ۱۰ خانواده در منزل شخصی و ۷ خانواده در منزل استیجاری سکونت داشتند. نتایج مقایسه متغیرهای جمیعت شناختی شامل سن و تحصیلات نوجوانان، تحصیلات مادران و نوع منزل آنان بین دو گروه آزمایش و گواه در جدول ۲ ارائه شده است. لازم به ذکر است که جهت مقایسه سن از متغیر تحلیل واریانس، تحصیلات از آزمون کرووسکال-والیس و جهت مقایسه نوع منزل از آزمون خی دو استفاده شد.

جدول ۲: نتایج تحلیل واریانس، کرووسکال-والیس و خی دو جهت مقایسه متغیرهای دمografیک بین گروههای پژوهش

متغير	سن	تحصيلات نوجوان	تحصيلات	نوع منزل
مقدار آماره	٠/٧٤	٠/٣٣	٠/٥٨	مادران
معنى داری	٠/٥٦	٠/٧٤	٠/٦١	٠/١١
٢/٢٩	٠/٥٨	٠/٣٣	٠/٥٨	٢/٢٩

نتایج مقایسه متغیرهای جمعیت شناختی شامل سن و تحصیلات نوجوانان، تحصیلات مادران و نوع منزل آنان بین دو گروه آزمایش و گواه نشانگر آن بود که بین دو گروه در این متغیرها تفاوت معناداری وجود نداشته و بر این اساس نیازی به تفکیک اثر این متغیرها وجود ندارد. میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای واسطه پژوهش در مراحل پیشآزمون، پسآزمون و پسگسی، به تفکیک دو گروه آزمایش و گواه در حدود، ۳، از اده شده است.

جدول ۳: میانگین و انحراف استاندارد تعامل والد-نوجوان و سازگاری در دو گروه آزمایش و گواه

مولفه‌ها	گروه‌ها	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	پیش‌آزمون	پس‌آزمون	پیش‌آزمون	پیش‌آزمون
		میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین	میانگین
تعامل و الد- نجوان	گروه آزمایش	۹/۴۴	۱/۰۹	۱/۶۱	۱۸/۴۶	۵	۱/۶۸
۱/۶۱	گروه گواه	۸/۹۴	۱/۲۹	۱/۳۵	۱۶/۲۱	۶۴	۱/۶۱
۵	۸	۸	۵	۸۸	۱۶/۲۱	۶۴	۱/۶۱
۱/۱۹	سازگاری فردی	۵/۶۱	۱/۹۲	۱/۲۷	۱۷/۵۷	۶۱	۱/۱۹
۷	۳	۳	۴	۶۲	۶۱	۶/	۷
۱/۲۶	گروه گواه	۵/۱۷	۱/۰۲	۱/۹۴	۱۱/۳۰	۹۴	۱/۲۶
۱	۲	۲	۱	۵۱	۵۱	۵/	۱
۱/۱۳	سازگاری اجتماعی	۵/۴۴	۱/۳۳	۱/۸۳	۱۴/۲۴	۱۶	۴
۴	۹	۹	۵	۶۶	۶۶	۶/	۴
۱/۰۸	گروه گواه	۵/۱۱	۱/۹۴	۱/۳۵	۱۶/۱۹	۵۸	۶
۶	۶	۶	۵	۵۵	۵۵	۵/	۶

با خورد و مرور و پاسخ به سوالات جلسه قبل؛ بیان حکایت تعاملی در ارتباط با نیاز به احترام توسط مشاور؛ سوال در مورد چگونگی پاسخ مادران در این موقعیت؛ بیان حکایت های مشابه مادران و توضیح چگونگی عمل آنها؛ توضیح نیاز به احترام در قالب پاسخ مادر در حکایت بیان شده؛ تعریف حکایت های بیشتر توسط مادران و تفسیر چگونگی پاسخ به این موقعیت ها با توجه به این نگاه و عمل تربیتی. تکلیف: تمرین رفتارهای موثر با نگاهی تربیتی در راستای نیازهای نوجوان بخصوص نیاز به احترام.

جلسه ششم بازخورد و مرور و پاسخ به سوالات جلسه قبل؛ بیان حکایت تعاملی در ارتباط با نیاز به استقلال توسط مشاور؛ سوال در مورد چگونگی پاسخ مادران در این موقعیت، بیان حکایت‌های مشابه مادران و توضیح چگونگی عمل آنها؛ توضیح نیاز به استقلال در قالب پاسخ مادر در حکایت بیان شده؛ تفسیر چگونگی پاسخ به این موقعیت‌ها با توجه به این نگاه و عمل تربیتی؛ تکلیف؛ تمرین رفتارهای موثر با نگاهی تربیتی در راستای نیازهای نوجوان، بخصوص نیاز به استقلال.

با خود، مرور و پاسخ به سوالات جلسه قبل؛ بیان حکایت تعاملی در ارتباط با نیاز به امنیت توسط مشاور؛ سوال در مورد چگونگی پاسخ مادران در این موقعیت؛ بازگویی حکایت‌های مشلیه توسط مادران و توضیح چگونگی عمل آنها؛ توضیح نیاز به امنیت در قالب واکنش مادر در حکایت بیان شده؛ تفسیر چگونگی پاسخ به این موقعیت‌ها با توجه به این نگاه و عمل تربیتی؛ تکلیف: تمرین رفتارهای موثر با نگاهی تربیتی در استاء، نیازهای نوحان، بخصوص نیاز به امنیت.

مرور، بازخورد و پاسخ به سوالات جلسه قبل؛ مروری بر حکایت‌های جلسات قبل با تأکید بر نگاه تربیتی و تشخیص نیاز در لحظه حال و اکنون؛ تشخیص و توضیح عمل ذهن آگاهانه و پذیرش محور یک مادر در ایجاد بستری تربیتی برای رشد و شکوفایی؛ توضیح موانع ذهن آگاهی و کشف نیاز فعلی نوجوان؛ تشریح و توضیح ذهن پذیرش محور با بیان یک حکایت؛ توضیح رنج حاصل از رفتار رفزنده و عدم پذیرش رنج و احساسات ناشی از آن با بیان استعاره مهمان ناخوانده؛ تعریف حکایت توسط مادران و تفسیر چگونگی واکنش خودشان در راستای تشخیص نیاز در لحظه؛ تکلیف: تمرين و تقویت عمل ذهن آگاهانه و پذیرش محور در رابطه با بهجات...

مرور، بازخورد و پاسخ به سوالات جلسه قبل؛ بیان خلاصه ای از جلسات قبل توسط مشاور؛ تاکید بر نگاه تربیتی پذیرش محور و ذهن آگاهانه، کارکردگار، مشفقاتن و محترمانه در جهت شکوفایی توانمندی های نوچوان؛ معرفی ابزارهای تربیتی از جمله تیسم، گفتگو، نوازش ، هدیه، ابراز هیجان، سفر، کمک، پرسش، و ... و توصیه به استفاده از آنها توسط مادران؛ تکلیف : استفاده از ابزارهای تربیتی در راستای برآورده کردن نیازهای نهم.

این تحقیق برای تجزیه و تحلیل داده ها از دو سطح آمار توصیفی و استنباطی استفاده شده است. در سطح آمار توصیفی میانگین و انحراف معیار و در سطح آمار استنباطی از آزمون شاپیرو ویک برای بررسی نرمال بودن توزیع متغیرها (حد بهینه بیشتر از 0.05)، آزمون لوین برای بررسی برابری واریانس ها (بهینه حد بزرگتر از 0.05)، برای بررسی پیش فرض کرویتیت داده ها از آزمون موچلی (حد بهینه بیشتر از 0.05) و همچنین برای آزمون فرضیه تحقیق از تحلیل واریانس آمیخته و آزمون تعقیبی استفاده شد.

گروه به ترتیب ۵۰، ۴۸ و ۴۶ درصد از تفاوت‌ها را در نمرات تعامل والد-نوجوان و سازگاری فردی و اجتماعی نوجوان را توضیح می‌دهد. علاوه بر این، این نتایج نشان می‌دهد که اثر متقابل نوع درمان و عامل زمان بر نمرات تعامل والدین-نوجوان و سازگاری فردی و اجتماعی نوجوانان معنادار است. بنابراین، نتیجه‌گیری شد که نوع درمان دریافتی (درمان کیفیت زندگی) در مراحل مختلف ارزیابی نیز بر تعامل والدین-نوجوان و سازگاری فردی و اجتماعی نوجوان تأثیر معناداری دارد. اندازه اثر تأثیر تعامل عضویت در گروه را نشان می‌دهد و زمان به ترتیب ۵۹ و ۶۳ درصد از تفاوت امتیازات این متغیرها را توضیح می‌دهد. به طور کلی بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد-نوجوان بر تعامل بین والدین و نوجوانان و سازگاری فردی و اجتماعی نوجوانان در مراحل مختلف تأثیر می‌گذارد. جدول ۵ مقایسه زوجی میانگین نمرات برای تعامل والدین-نوجوان و سازگاری فردی و اجتماعی آزمودنی‌ها را بر اساس مرحله ارزیابی ارائه می‌دهد.

جدول (۵): مقایسه زوجی میانگین نمرات تعامل والد-نوجوان، سازگاری فردی و اجتماعی آزمودنی‌ها بر حسب مرحله ارزیابی

معناداری	خطای انحراف	میانگین‌ها	متغیر	مرحله مورد مقایسه	تفاوت	تعامل	پیش آزمون	
							والد	
							نوجوان	سازگاری
۰/۰۰۱	۰/۶۶	-۵/۲۹	پیش آزمون	پیش آزمون	۰/۰۰۱	تعامل	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۰/۰۰۱	۰/۵۵	-۴/۶۵	پیگیری	پیگیری	۰/۰۰۱	والد	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۰/۰۰۱	۰/۶۶	۵/۲۹	پیش آزمون	پیش آزمون	۰/۰۰۱	نوجوان	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۰/۰۹	۰/۲۳	۰/۶۳	پیگیری	پیگیری	۰/۰۹	سازگاری	۰/۰۹	۰/۰۹
۰/۰۰۱	۰/۶۲	-۴/۲۱	پیش آزمون	پیش آزمون	۰/۰۰۱	فردی	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۰/۰۰۱	۰/۵۴	-۳/۳۸	پیگیری	پیگیری	۰/۰۰۱	نوجوان	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۰/۰۰۱	۰/۶۲	۴/۲۱	پیش آزمون	پیش آزمون	۰/۰۰۱	سازگاری	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۰/۰۸	۰/۱۴	۰/۸۳	پیگیری	پیگیری	۰/۰۸	فردی	۰/۰۸	۰/۰۸
۰/۰۰۱	۰/۵۰	-۳/۳۱	پیش آزمون	پیش آزمون	۰/۰۰۱	نوجوان	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۰/۰۰۱	۰/۴۶	-۲/۵۹	پیگیری	پیگیری	۰/۰۰۱	سازگاری	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۰/۰۰۱	۰/۵۰	۳/۳۱	پیش آزمون	پیش آزمون	۰/۰۰۱	اجتماعی	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۰/۱۱	۰/۱۲	۰/۷۱	پیگیری	پیگیری	۰/۱۱	نوجوان	۰/۱۱	۰/۱۱

همانطور که نتایج جدول ۵ نشان می‌دهد، بین میانگین نمرات پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری در متغیرهای تعامل والد-نوجوان، سازگاری فردی و اجتماعی تفاوت معناداری وجود دارد که این بدان معنی است که بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد-نوجوان توانست به طور قابل توجهی نمرات پس آزمون و پیگیری متغیرهای تعامل والدین-نوجوان و سازگاری فردی و اجتماعی نوجوانان را به پیش آزمون تغییر دهد. نتایج دیگر این جدول نشان داد که بین میانگین نمرات پس آزمون و پیگیری این متغیرها تفاوت معناداری وجود ندارد و به طور خلاصه می‌توان گفت که بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد-نوجوان میانگین نمرات متغیرهای تعامل والد-نوجوان و سازگاری فردی و اجتماعی نوجوانان را در مرحله پس آزمون به طور معنی داری افزایش داد و این تأثیر در مرحله پیگیری ثابت ماند.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج جدول توصیفی نشان داد که میانگین تعامل والد-نوجوان و سازگاری فردی و اجتماعی نوجوانان گروه آزمایش در مرحله پس آزمون نسبت به مرحله پیش آزمون افزایش یافته است. اما اهمیت این تغییر با تحلیل واریانس مختلط بررسی می‌شود. قبل از ارائه نتایج تحلیل مختلط آزمون واریانس، مفروضات آزمون‌های پارامتریک مورد آزمون قرار گرفت. بر این اساس، نتایج آزمون شاپیرو ویک نشان داد که پیش‌فرض، توزیع نرمال نمونه‌های داده است و در متغیرهای تعامل والد نوجوان ($F=0/10$; $P=۲۰$)، سازگاری فردی ($F=0/11$; $P=۲۰$) و سازگاری اجتماعی ($F=0/۱۷$; $P=۲۰$) آزمایش و گواه در مراحل پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری برقرار است. از طرفی پیش‌فرض همگنی واریانس نیز توسعه آزمون لوبن مورد سنجش قرار گرفت که نتایج آن نشان داد پیش‌فرض همگنی واریانس‌ها در سه متغیر تعامل والد-نوجوان ($F=0/۱۹$; $P=۰/۶۵$)، سازگاری فردی ($F=0/۱۹$; $P=۰/۱۷$) و سازگاری اجتماعی ($F=0/۲۰$; $P=۰/۶۱$) رعایت شده است. همچنین نتایج آزمون موجلی بیانگر آن بود که پیش‌فرض کرویت داده‌ها در متغیرهای تعامل والد-نوجوان ($F=۰/۹۶$; $P=۵۹$)، Mauchly's $W=۰/۹۶$ (ماچلیس $W=۰/۹۱$; $P=۳۶$) و سازگاری اجتماعی ($F=۰/۸۸$; $P=۰/۸۸$) فردی (ماچلیس $W=۰/۹۱$; $P=۱۳$) رعایت شده است. لازم به ذکر است که نمرات پیش آزمون گروه‌های آزمایش و گواه در متغیرهای تعامل والد-نوجوان و سازگاری فردی و اجتماعی موردن تأثیر قرار گرفت که نتایج بیانگر عدم معناداری تفاوت نمرات بود. بر این اساس نیازی به کووریت کردن اثر نمرات پیش آزمون احساس نشد.

جدول ۴: تحلیل واریانس آمیخته چهت پریزی تاثیرات درون وین وین گروهی

متغیرها	آزمون	آزادی	مقدار درون	مقدار وین	مقدار وین گروهی	آزادی	مقدار درون	آزادی	مقدار وین
مرحله	۱	۰/۶۵	۰/۰۰۱	۶۱/۸۴	۹۱/۱۶	۲	۵۳/۷۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
تعامل والد	۱	۰/۵۰	۰/۰۰۱	۳۶/۳۳	۴۴/۴۵/۹۵	۱	۴۴/۴۵/۹۵	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
نوجوان	۱	۰/۶۹	۰/۰۰۱	۷۸/۱	۴۳/۶۹/۹	۲	۶۸/۸۵	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
خطا	۱	۰/۰۶	۰/۰۰۱	۴۲/۵	۴۲/۷	۶	۳۱/۱۶	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
مرحله	۱	۰/۴۸	۰/۰۰۱	۴۲/۵	۱۷۶/۳۱	۲	۳۶/۸۶	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
گروه‌بندی	۱	۰/۴۸	۰/۰۰۱	۳۰/۱۶	۱۲۱/۷۱	۱	۱۲۱/۷۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
تعامل مرحله و گروه‌بندی	۱	۰/۰۹	۰/۰۰۱	۴۷/۷	۱۹/۵۰	۲	۳۱/۶۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
خطا	۱	۰/۰۳	۰/۰۰۱	۴۱/۰	۶۶	۷۲/۷	۷۲/۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
مرحله	۱	۰/۰۳	۰/۰۰۱	۳۸/۲۲	۱۰/۶/۲۱	۲	۲۱/۷۴۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
گروه‌بندی	۱	۰/۴۶	۰/۰۰۱	۲۸/۱	۱۷۷	۱	۱۷۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
تعامل مرحله و گروه‌بندی	۱	۰/۰۳	۰/۰۰۱	۵۷/۲۴	۱۵۹/۹	۲	۳۱/۸۱۸	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
خطا	۱	۰/۰۳	۰/۰۰۱	۲۷/۸	۱۸/۳۱	۶	۱۸/۳۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
سازگاری	۱	۰/۰۳	۰/۰۰۱	۲۸/۱	۱۷۷	۱	۱۷۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
اجتماعی	۱	۰/۰۳	۰/۰۰۱	۵۷/۲۴	۱۵۹/۹	۲	۳۱/۸۱۸	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
خطا	۱	۰/۰۳	۰/۰۰۱	۲۷/۸	۱۸/۳۱	۶	۱۸/۳۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱

نتایج به دست آمده از آزمون واریانس آمیخته نشان می‌دهد که بر اساس فاکتورهای F محاسبه شده، عامل زمان یا مرحله ارزیابی تأثیر معناداری بر نمرات تعامل والد-نوجوان و سازگاری فردی و اجتماعی نوجوان داشته است. اندازه اثر نشان می‌دهد که عامل زمان به ترتیب ۶۵ و ۵۳ درصد از تفاوت‌ها را در تفاوت امتیازات این متغیرها توضیح می‌دهد. همچنین بر اساس فاکتور F محاسبه شده، تأثیر عضویت در گروه (بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد-نوجوان) بر نمرات تعامل والد-نوجوان و سازگاری فردی و اجتماعی نوجوانان می‌توان گفت که عامل زمان دریافتی (بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد-نوجوان) نیز بر تعامل بین والدین و نوجوانان و سازگاری فردی و اجتماعی نوجوانان تأثیر معناداری داشته است. اندازه اثر نشان می‌دهد که عضویت در

همچنین بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان به وسیله تشویق تعاملات مثبت والد- نوجوان و آموزش مادران به این که چطور باثبات باشند و تکنیک‌های انضباطی غیرخشونت‌آمیز را به کار گیرند، کمک می‌کند تا رفتارهای چرخه‌ای منفی والد- نوجوان شکسته شده و کیفیت تعامل والدین- نوجوان بهتری در روابط شکل گیرد.

دومین یافته پژوهش در مورد اثربخشی بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان بر سازگاری فردی و اجتماعی نوجوانان با یافته مختاری مصیبی و همکاران (۱۴۰۰) مبنی بر اثربخشی درمان مبتنی بر تعامل والد- فرزند بر تنظیم هیجان دختران دارای اضطراب؛ با تایپ پژوهش علی قنواتی و همکاران (۱۳۹۸) مبنی بر اثربخشی بسته آموزشی تعامل والد- فرزند بر کیفیت دلبستگی کودکان دارای تعامل مادر- کودک ناکارآمد؛ با گزارش اونوبیانو و همکاران (۲۰۲۳) مبنی بر اثر درمان مبتنی بر تعامل والد- فرزند بر سازگاری کودکان مبتلا به اختلال استرس پس از سانحه؛ و با کاوش لورن و همکاران (۲۰۱۸) مبنی بر نقش تعامل والد فرزندی در بهبود علائم بالینی و روان‌شناسنخی کودکان و نوجوانان آسیب‌پذیر همسوی داشت. در تبیین یافته حاضر باید گفت در بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان، مادران با بکارگیری شیوه‌های فرزندپروری و تعاملی بهنجار و اصلاح ساختار تعامل والد با نوجوان، مهارت‌هایی برای ایجاد روابط امن و در جهت رشد فرزندشان فرا می‌گیرند و به این ترتیب رفتارهای اجتماعی را در فرزند افزایش داده و رفتارهای منفی را در وی کاهش می‌دهند. در این برنامه مداخله‌ای مادران یاد می‌گیرند به فرزندان نوجوان خود نزدیک شوند، سبک‌های والدینی مؤثرتری که منطبق با نیازهای فرزند نوجوان است به کار بند و به رفتارهای سازگارانه فرزند توجه کرده و رفتارهای ناسازگارانه وی را نادیده بگیرند. این چرخه نیز باعث بهبود مهارت ارتباطی و اجتماعی نوجوانان و در نتیجه قدرت سازگاری فردی و اجتماعی در آنان می‌شود. علاوه بر این می‌توان بیان نمود که در بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان، مادران مهارت‌هایی برای ایجاد روابط امن و در جهت رشد فرزندان نوجوان خود مبتنی بر نیازهای روانی و اجتماعی آنان فرا می‌گیرند. چنانکه اوتوبیانو و همکاران (۲۰۲۳) تأکید می‌کنند آموزش‌های مبتنی بر تعامل والد- نوجوان می‌تواند نیازهای روانی، اجتماعی و هیجانی نوجوانان را شناخته و با بکارگیری مهارت‌های ارتباطی و تعاملی موثر در راستای برطرف کردن این نیازها اقدام نموده و سازگاری اجتماعی نوجوانان را بهبود بخشد. همچنین باید اشاره کرد بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان مادران را با ماهیت چرخه‌ای تعاملات منفی والد- فرزند، رفتارهای والدینی که باعث حفظ و نگهداری اختلالات رفتاری و اجتماعی در نوجوانان می‌شوند، آشنا می‌سازد. مجموع این شرایط باعث می‌شود که کیفیت تعاملی مادران با فرزندان خود افزایش یافته و این امر بهبود در مهارت‌های اجتماعی و تعاملی را در بی دارد.

پژوهش حاضر مانند سایر پژوهش‌ها با محدودیت‌هایی از جمله محدودیت جمعیت مورد مطالعه نوجوانان شهر اصفهان، و عدم کنترل شخصیت، محدودیت‌های متغیرهای فردی، اجتماعی و خانوادگی مؤثر بر کیفیت تعامل والدین- نوجوان و سازگاری نوجوانان همراه بود. لذا پیشنهاد می‌شود به منظور افزایش تعمیم‌پذیری نتایج، در سطح پیشنهادات تحقیق،

هدف این پژوهش بررسی اثربخشی بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان بر کیفیت تعامل والدین- نوجوان و سازگاری فردی و اجتماعی نوجوان بود. نتایج نشان داد که بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان بر کیفیت رابطه نوجوان- والد و سازگاری نوجوانان تأثیر معناداری دارد. به این ترتیب این درمان توانست کیفیت تعامل والدین- نوجوان و سازگاری نوجوان را بهبود بخشد. اولین نتیجه مطالعه در مورد اثربخشی بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان بر کیفیت تعامل والدین- نوجوان با یافته‌های مختاری مصیبی و همکاران (۱۳۹۹) مبنی بر اثربخشی درمان مبتنی بر تعامل والد- فرزند بر کاهش اضطراب مدرسه دختران؛ با گزارش ملکزاده و همکاران (۱۴۰۰) مبنی بر اثربخشی آموزش گروهی اصلاح الگوی تعامل والد- فرزند بر نشانه‌های نافرمانی مقابله‌ای فرزندان؛ با کاوش شیروودآقایی، امیرفخرایی و زارعی (۱۳۹۹) مبنی بر اثربخشی درمان تعامل والد- فرزند بر کنش‌های اجرایی و تعامل والد- فرزند در کودکان با اختلال نافرمانی مقابله‌ای؛ با نتایج پژوهش اسکورون و فاندربارک (۲۰۲۲) مبنی بر اثر درمان مبتنی بر تعامل والد- فرزند بر کیفیت تعاملی و کاهش بدرفتاری کودکان؛ با گزارش کاشال و همکاران (۲۰۲۰) مبنی بر نقش موثر تعامل والد- نوجوان در سلامت روان نوجوانان و بروز رفتارهای خودآسیب‌رسان همسو بود.

در تبیین یافته حاضر باید گفت، بسیاری از والدین در زمان و فضای مشترک با فرزندان خود به سر می‌برند، اما با احساسات و نیازهای فرزندان خود بیگانه هستند. بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان به مادران می‌آموزد که پدر و مادر بودن بسیار فراتر از رویدادی زیستی است. همچنین یاد می‌دهد که نوجوانان به زمان کافی برای مشارکت هیجانی با والدینشان نیاز دارند و پدر و مادرها باید بدانند که برای برقرار شدن ارتباط لازم، چگونه باید به شیوه‌های کارآمد به تعامل با کودکان و نوجوانان خود بپردازند. ایجاد رابطه گرم و پذیرنده، به کار بردن سبک و روش مناسب فرزندپروری و فراهم آوردن محیطی که نوجوان در آن احساس امنیت و آرامش خاطر کند، از عواملی است که تأثیر بسزایی در سلامت روانی، هیجانی و ارتباطی نوجوانان داشته و بر اساس بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان با بهره‌گیری از آموزش همین فرایندها می‌تواند منجر به بهبود در کیفیت تعامل والدین- نوجوان شود. از طرفی باید اشاره کرد بسته مشاوره‌ای مبتنی بر شواهد پژوهشی نوجوان یکی از برنامه‌های رفتاری آموزش والدین مبتنی بر شواهد پژوهشی است. در این برنامه والدین برای افزایش مشارکت و کاهش رفتارهای مخل نوجوانان، مهارت‌های لازم را فرا می‌گیرند (اسکورون و فاندربارک، ۲۰۲۲). در بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان عمدتاً اهدافی همچون بهبود کیفیت روابط والد- فرزند، کاهش مشکلات و مسائل رفتاری و افزایش رفتارهای اجتماعی، افزایش مهارت‌های والدینی شامل انصباط مثبت و کاهش استرس والدینی دنبال می‌شود. همچنین در روند این مداخله مادران یاد می‌گیرند تا شیوه‌های سازنده‌ای برای کنار آمدن با احساساتی همچون ناکامی را شکل داده و تقویت کنند. کاشال و همکاران (۲۰۲۰) تأکید می‌کنند که درمان‌های مبتنی بر رابطه والد - نوجوان باعث می‌شود والدین رفتارهای نوجوانان را به شیوه مؤثرتری مدیریت کرده و از این طریق رفتارهای مطلوب نوجوان افزایش یافته و رفتارهای نامطلوب کاهش می‌باید.

کنترل و جنسیت در دانشآموزان تیزهوش دبیرستانی کرمانشاه. آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، ۳(۲)، ۱۶۶-۱۵۹.

گل محمدیان، محسن، نظری، حستا، پروانه، آذر. (۱۳۹۵). اثربخشی معنادرمانی گروهی بر اضطراب مرگ و سازگاری اجتماعی سالمدان، مجله روانشناسی پیری، ۳(۲)، ۱۶۷-۱۵۰.

مختراری مصیبی، مریم، درtag، فریبرز، دلاور، علی، و حاجی علی زاده، کبری. (۱۳۹۹). اثربخشی درمان مبتنی بر تعامل والد-کودک بر کاهش اضطراب مدرسه دختران. مطالعات ناتوانی، ۱۱(۱)، ۳۱-۲۲.

مختراری مصیبی، مریم، درtag، فریبرز، دلاور، علی، و حاجی علی زاده، کبری. (۱۴۰۰). اثربخشی درمان مبتنی بر تعامل والد-کودک بر تنظیم هیجان دختران دارای اضطراب. تحقیقات علوم رفتاری، ۱۹(۱)، ۱۶۱-۱۷۱.

ملکزاده، هدی، دیره، عزت، امینی، ناصر، و نریمانی، محمد. (۱۴۰۰). اثربخشی آموزش گروهی اصلاح الگوی تعامل والد-فرزنده به مادران بر نشانه‌های نافرمانی مقابله‌ای در کودکان. علوم پژوهشی رازی، ۲۱(۹)، ۶۸-۷۹.

این تحقیق بر روی پسران، سایر گروه‌های سنی و سایر شهرها، مناطق و جوامع با فرهنگ‌های مختلف انجام شود. با توجه به اثربخشی بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان بر کیفیت تعامل و سازگاری والدین-نوجوان، در سطح عملی پیشنهاد می‌شود مسئولان آموزش و پرورش اصفهان با فعال کردن مشاوران مدارس و متخصصان در مراکز مشاوره و خدمات روان‌شناسی تربیتی، تعامل والدین با کودکان و نوجوانان را به طور کامل بررسی نموده و باید با آموزش مشاوران و روانشناسان در مراکز مربوطه و استفاده از بسته مشاوره‌ای مبتنی بر رابطه والد - نوجوان در جهت ارتقای کیفیت تعامل والدین و نوجوانان و سازگاری نوجوانان به منظور افزایش سلامت روانی نوجوانان و بهبود عملکرد تحصیلی، اقدام لازم را انجام دهد.

تشکر و قدردانی

مقاله حاضر برگرفته از رساله دوره دکترای تخصصی نویسنده اول مقاله در دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر بود. بدین وسیله از تمام دانشآموزان حاضر در پژوهش، والدین آنان و مسئولین آموزش و پرورش اصفهان که همکاری کاملی جهت اجرای پژوهش داشتند، قدردانی به عمل می‌آید.

منابع

حسینی کلائی، سیده ساناز، اسدی، مسعود. (۱۳۹۹). اثربخشی آموزش والدگری موفق به مادران بر سازگاری عاطفی، تحصیلی و اجتماعی دختران نوجوان، فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی، ۱۱(۴۳)، ۸۹-۱۰۲.

حسینیان، سیمین، بهرنگی، محمدرضا، قاسم‌زاده، سوگند، و تازیکی، طیبه. (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی به مادران بر سازگاری اجتماعی، پرخاشگری و پیشرفت تحصیلی فرزندشان. مجله اندیشه‌های نوین تربیتی، ۱۲(۱)، ۳۶-۲۳.

دهقان‌پور، نورا، مسیحی، فرحناز، ترانس، غ. (۱۳۹۷). پیش‌بینی میزان استفاده از شبکه‌های مجازی بر اساس سازگاری اجتماعی و کنترل عواطف در نوجوانان، مطالعات رسانه‌ای، ۱۳(۱)، ۴۹-۳۹.

شهنی بیلاق، م، عزیزی مهر، اف، مکتی، غزاله. (۱۳۹۳). رابطه علی تعارض آشکار و تعارض نهان بین والدین با عملکرد تحصیلی با میانجیگری رابطه والد فرزند، رفتار ضداجتماعی و افسردگی در دانشآموزان دبیرستانی. دوفصلنامه مشاوره کاربردی، ۲(۳)، ۱۶-۱۱.

شیروداد‌آقایی، الهام، امیرفخرایی، آزیتا، و زارعی، اقبال. (۱۳۹۹). مقایسه اثربخشی بازی درمانی و درمان تعامل والد-کودک بر کنش‌های اجرایی و تعامل والد-کودک در کودکان با اختلال نافرمانی مقابله‌ای. سلامت روان کودک، ۷(۲)، ۹۵-۷۹.

علی قتواتی، سارا، شریفی، طیبه، غضنفری، احمد، عابدی، محمدرضا، و نقوی، اعظم. (۱۳۹۸). اثربخشی بسته آموزشی تعامل والد-فرزنده بر کیفیت دلبستگی کودکان دارای تعامل مادر-کودک ناکارآمد. توانمندسازی کودکان استثنایی، ۷(۲)، ۴۷-۲۳۹.

قرتپه، آمنه، طالع پسند، سیاوش، کجباور، محمدباقر، ابوالفتحی، میترا، صلحی، مهناز، قره تپه، شهناز. (۱۳۹۴). ارتباط سازگاری فردی و اجتماعی با منبع

- Bierstetel, S.J., Jiang, Y., Slatcher, R.B., Zilioli, S. (2021). Parent-child conflict and physical health trajectories among youth with asthma. *Journal of Psychosomatic Research*, 150, 110-114.
- Blossom, J. B., Fite, P. J., Frazer, A. L., Cooley, J. L., & Evans, S. C. (2016). Parental psychological control and aggression in youth: Moderating effect of emotion dysregulation. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 44, 12-20.
- Botzet, A.M., Dittel, C., Birkeland, R., Lee, S., Grabowski, J., Winters, K.C. (2019). Parents as interventionists: Addressing adolescent substance use. *Journal of Substance Abuse Treatment*, 99, 124-133.
- Bradford, K., Barber, B.K. (2008). Interparental conflict, parent-child conflict, and youth problem behavior. *Journal of Family Issues*, 6(4), 780-805.
- Day, L.A., Costa, E.A., Previ, D., Caverly, C. (2018). Adapting Parent-Child Interaction Therapy for Deaf Families That Communicate via American Sign Language: A Formal Adaptation Approach, *Cognitive and Behavioral Practice*, 25(2), 7-21.
- Enten, R.S., Golan, M. (2009). Parenting styles and eating disorder pathology. *Journal of Appetite*, 52, 784-787.
- Fine, M. A., Moreland, J. R., & Schwebel, A. I. (1983). Long-term effects of divorce on parent-child relationships. *Developmental Psychology*, 19(3), 703-713.
- Ibabe, I., Arnoso, A., Elgorriaga, E. (2014). The Clinical Profile of Adolescent Offenders of Child-to-Parent Violence. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 131, 377-381.
- Kennedy, S. C., Kim, J.S., Tripodi, S.J. Brown, M.S. & Gowdy, G. (2014). Does Parent-Child Interaction Therapy Reduce Future Physical Abuse? A Meta-Analysis. *Research on Social Work Practice*, 103, 1-10.
- Kildare, C.A., Middlemiss, W. (2017). Impact of parents mobile device use on parent-child interaction: A literature review. *Computers in Human Behavior*, 75, 579-593.
- Kwok, S.Y.C.L., Gu, M., Synchaisuksawat, P., Wong, W.W.K. (2020). The relationship between parent-child triangulation and early adolescent depression in Hong Kong: The mediating roles of self-acceptance, positive relations and personal growth. *Children and Youth Services Review*, 109, 106-112.
- Laurenm, N.M.W., Quetsch, L.B., Robinson, C., McCoy, K., McNeil, C.B. (2018). Infusing parent-child interaction therapy principles into community-based wraparound services: An evaluation of feasibility, child behavior problems, and staff sense of competence. *Children and Youth Services Review*, 88, 567-581.
- Lee, M., Wang, H., Chen, C. (2020). Development and Validation of the Social Adjustment Scale for Adolescents with Tourette Syndrome in Taiwan. *Journal of Pediatric Nursing*, 51, 13-20.
- León, E., Steele, M., Palacios, J., Román, M., Moreno, C. (2018). Parenting adoptive children: Reflective functioning and parent-child interactions. A comparative, relational and predictive study. *Children and Youth Services Review*, 95, 352-360.
- Olivier, E., Archambault, I., Dupré, V. (2018). Boys' and girls' latent profiles of behavior and social adjustment in school: Longitudinal links with later student behavioral engagement and academic achievement? *Journal of School Psychology*, 69, 28-44.
- Onovbiona, H., Mapes, A.R., Quetsch, L.B., Theodorou, L.L., McNeil, C.B. (2023). Parent-child interaction therapy for children in foster care and children with posttraumatic stress: Exploring behavioral outcomes and graduation rates in a large state-wide sample. *Children and Youth Services Review*, 145, 1067-1070.
- Osborn, T.L., Wasil, A.R., Venturo-Conerly, K.A., Schleider, J.L., Weisz, J.R. (2019). Group Intervention for Adolescent Anxiety and Depression: Outcomes of a Randomized Trial with Adolescents in Kenya. *Behavior Therapy*, 142, 213-218.
- Rice, F., Riglin, L., Lomax, T., Souter, E., Potter, R., Smith, D.J., Thapar, A.K., Thapar, A. (2019). Adolescent and adult differences in major depression symptom profiles. *Journal of Affective Disorders*, 243, 175-181.
- Root, A.E., Wimsatt, M., Rubin, K.H., Bigler, E.D., Dennis, M., Gerhardt, C.A., Stancin, T., Taylor, H.G., Vannatta, K., Yeates, K.O. (2016). Children with traumatic brain injury: Associations between parenting and social adjustment. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 42, 1-7.
- Sicouri, G., Sharpe, L., Hudson, J.L., Dudeney, J., Jaffe, A., Selvadurai, H., Lorimer, S., Hunt, S. (2017). Threat interpretation and parental influences for children with asthma and anxiety. *Behaviour Research and Therapy*, 89, 14-23.
- Skowron, E.A., Funderburk, B.W. (2022). In vivo social regulation of high-risk parenting: A conceptual model of Parent-Child Interaction Therapy for child maltreatment prevention. *Children and Youth Services Review*, 136, 1063-1067.
- Toghyani, M., Kalantari, M., Amiri, SH., Molavi, H. (2011). The Effectiveness of Quality of Life Therapy on Subjective Well-Being of Male Adolescents. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 30, 1752-1757.
- Trent, E.S., Viana, A.G., Raines, E.M., Woodward, E.C., Storch, E.A., Zvolensky, M.J. (2019). Parental threats and adolescent depression: The role of emotion dysregulation. *Psychiatry Research*, 276, 18-24.

Wang, Y., Tian, L., Guo, L., Huebner, E.S.(2020). Family dysfunction and Adolescents' anxiety and depression: A multiple mediation model. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 66, 101-110.

Withers, M.C., Cooper, A., Rayburn, A.D., McWey, L.M. (2016). Parent-adolescent relationship quality as a link in adolescent and maternal depression. *Children and Youth Services Review*, 70, 309-314.

Xie, X., Chen, W., Zhu, X., He, D.(2019). Parents' phubbing increases Adolescents' Mobile phone addiction: Roles of parent-child attachment, deviant peers, and gender. *Children and Youth Services Review*, 105, 104-110.

Xu, Y., Zhou, Y., Zhao, J., Xuan Z., Li W., Han, L., Liu, H. (2021). The relationship between shyness and aggression in late childhood: The multiple mediation effects of parent-child conflict and self-control. *Personality and Individual Differences*, 182, 111-115.